

مقایسه درجه بندی کارسینوم سلول ترانزیشنال مثانه توسط سیتولوژی ادرار و

بیوپسی مثانه

چکیده

بدخیمیهای مثانه ۵/۲٪ کل سرطانها را در ایران تشکیل می دهد که پنجمین بدخیمی شایع در ایران است و ۹۲٪ آن مربوط به ترانزیشنال سل کارسینوما (TCC) می شود. در حال حاضر در ایران از بررسی سیتولوژی ادرار دفعی جهت غربالگری و از بررسی بیوپسی مثانه توسط سیستوسکوپ (Cystoscope) جهت تشخیص قطعی استفاده می شود. از آنجائیکه انتخاب روش درمان براساس تعیین درجه تومور است و تعیین درجه تومور براساس بیوپسی مثانه صورت می گیرد، در این پژوهش با پایه قرار دادن درجه بندی TCC مثانه به روش بیوپسی از راه سیستوسکوپ، به بررسی این فرضیه پرداخته شده است که آیا نتایج درجه بندی TCC سیتولوژی ادرار که روشی آسان، ارزان، سریع و غیرتهاجمی می باشد با نتایج درجه بندی TCC به روش بیوپسی مثانه تفاوت دارد یا خیر. در این مطالعه طی ۲ سال ۳۷۵ نمونه سیتولوژی ادرار و ۱۰۵ نمونه بیوپسی مثانه در بیمارستان شهید هاشمی نژاد به روش دوسویه کور (Double blind) بررسی و درجه بندی شد که در نهایت در ۳۸ بیمار سیتولوژی ادرار و نیز بیوپسی مثانه از نظر TCC مثبت بود. در این ۳۸ مورد نتایج حاصل از درجه بندی توسط سیتولوژی با نتایج حاصل از درجه بندی توسط بیوپسی مثانه از نظر آماری مقایسه گردید. فرضیه پژوهش توسط آزمون همبستگی پیرسون (Pearson) بررسی شد که نشان دهنده وجود یک همبستگی مثبت و قوی بین درجه بندی TCC توسط سیتولوژی ادرار و درجه بندی توسط بیوپسی مثانه بود ($I^2 = 0.936$) اما به علت ناکامل بودن همبستگی ($ZC = 1/705$) با شرایط این پژوهش نمی توان تنها توسط سیتولوژی ادرار به تعیین درجه TCC مثانه پرداخت.

*دکتر مژگان عسگری I

دکتر مژگان ابراهیمی II

دکتر مینو فرشیدپور III

کلیدواژه ها: ۱- ترانزیشنال سل کارسینوما ۲- مثانه ۳- درجه بندی ۴- سیتولوژی

۵- بیوپسی

مقدمه

با عوامل سرطانزا افزایش یافته است (۳). در حال حاضر در موارد مشکوک به TCC مثانه، از بررسی سیتولوژی ادرار دفعی، به عنوان روش غربالگر و از بررسی بیوپسی مثانه توسط سیستوسکوپی (Cystoscopy) جهت تشخیص قطعی استفاده می شود.

بدخیمیهای مثانه ۵/۲٪ از کل سرطانها را در ایران تشکیل می دهد و پنجمین بدخیمی شایع در کشور است (۱). ۹۲٪ از بدخیمیهای مثانه از نوع TCC (Transitional cell carcinoma) بوده (۲) که بروز آن در سالهای اخیر به علت افزایش مصرف سیگار و تماس

این مقاله خلاصه ای است از پایان نامه خانم دکترها مژگان ابراهیمی و مینو فرشیدپور جهت دریافت مدرک دکترای تخصصی آسیب شناسی به راهنمایی دکتر مژگان عسگری، سال ۱۳۸۰.

(I) استادیار گروه آسیب شناسی، بیمارستان هاشمی نژاد، میدان ونک، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران (*مؤلف مسئول).

(II) استادیار گروه آسیب شناسی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران.

(III) متخصص آسیب شناسی.